

We Lwowie, dnia 30. września 1909.

Mag 561

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie aktu darowizny przez Helenę hr. Mierową na rzecz kraju uczynionej.

Wysoki Sejmie!

Helena hr. Mierowa darowała aktem notaryalnym z dn. 6. czerwca 1902 na wypadek swej śmierci realność swą położoną w Wiedniu przy ul. Lichtensteina Nr. 51 na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi, z tem zastrzeżeniem, że gdyby realność z jakichkolwiek powodów na cel ten użytą być nie mogła, Wydział krajowy ma prawo oznaczyć inny stosowny cel jej użycia. Wydział krajowy przyjął tę darowiznę i zdał o tem sprawę w swoim czasie Wysokiemu Sejmowi.

Czyniąc tę darowiznę, przypuszczała hr. Mierowa, że będzie mogła sama używać tej realności aż do swej śmierci. Tymczasem zniewoloną była z przyczyn od siebie niezależnych już w r. 1907 wyprowadzić się z domu przy ul. Lichtensteina, którego mimo starań odpowiednio wynająć nie mogła.

Zamierzając wobec tego sprzedać tę realność, przedłożyła hr. Mierowa Wydziałowi krajowi propozycję, aby Kraj w miejsce darowanej realności przyjął ekwiwalent w sumie 300.00 K, którą wypłaci Krajowi celem zakupu innej realności na cele określone w pierwotnej donacyi; w zamian zaś za urzeczywistnienie celu donacyi już za życia darującej, żąda hr. Mierowa od Kraju spłacania dożywotniej renty 12.000 K rocznie równającej się 4%-wym odsetkom od sumy 300.000 K.

Według oszacowania wspomnianej realności przez Ministerstwo dla robót publicznych jest zaofiarowany ekwiwalent 300.000 K odpowiednio wymierzonym.

P. Minister dla Galicyi popierając tę propozycję, zaznacza, że realność przy ul. Lichtensteina jest dla celów urzędowych zbyt oddaloną od centrum mia-

sta, a nadto nie może pomieścić i biur i pomieszkania Ministra i dlatego wogóle nie nadaje się na cele określone przez ofiarodawczynię.

Z drugiej strony ubikacje wynajęte przy ul. Maksymiliana Nr. 14, w których obecnie mieszczą się tylko biura Ministra dla Galicyi, są tak szczupłe, że już powołanie jednego urzędnika ponad etat obecny do służby w temże Ministerstwie przedstawia rozliczne trudności.

Ponieważ zaś przez przyjęcie propozycji hr. Mierowej mógłby już za jej życia cel fundacyi być spełnionym, przeto zdaniem p. Ministra dla Galicyi mógłby kraj za fundusz, który dostarczy hr. Mierowa, zakupić inną realność bardziej odpowiadającą zarówno pierwotnym intencjom ofiarodawczyni, jak i obecnym i przyszłym potrzebom Ministerstwa dla Galicyi.

Istotnie po długich i mozolnych ze względu na ograniczony fundusz poszukiwaniach udało się p. Ministrowi dla Galicyi znaleźć taką realność, położoną niedaleko od śródmieścia. Jestto dom Wilhelma br. Königswartera własny, znajdujący się w III dzielnicy m. Wiednia przy ul. Rennweg Nr. 1 A kilkaset kroków od placu Schwarzenberga.

Cena kupna tej realności, obciążonej 4% - wą pożyczką Towarzystwa ubezpieczeń „Donau“ w kwocie 100.000 K, wynosi 430.000 K i na tyle jest przez Ministerstwo robót publicznych oszacowaną; wymaga jednak według preliminarza ustalonego przez toż samo Ministerstwo, jednorazowego wkładu około 35.000 K na adaptację lokalów przeznaczonych na biura i mieszkanie Ministra dla Galicyi i na uzupełnienie wewnętrznego urządzenia.

Dla jasnego określenia stosunku do rządu co do używania realności, gdy ją kraj nabędzie, na cele przez hr. Mierową określone, zamierzoną jest umowa kraju z rządem, przez rząd już zasadniczo przyjęta, następującej treści:

a) Celem umorzenia pożyczki Towarzystwa ubezpieczeń „Donau“ 100.000 K i celem uzyskania brakującej jeszcze do ceny kupna sumy 30.000 K ponad fundusz 300.000 K, który dostarczy hr. Mierowa, zaciągnie kraj w porozumieniu i za interwencją rządu pożyczkę amortyzacyjną 130.000 K. Skarb państwa poniesie należności prawne i stemplowe, przypadające od tej pożyczki, oraz płacić będzie raty procentowe i kapitałowe tejże pożyczki.

b) Skarb państwa obejmuje obowiązek wypłacania hr. Mierowej renty dożywotnej 12.000 K rocznie.

c) Skarb państwa poniesie kosztą obecnie potrzebnych adaptacji i restauracji budynku na cele wyżej wymienione, niemniej kosztą reparacji potrzebnych w przyszłości; wreszcie także podatki i inne daniny publiczne przypadające od realności tak, iżby kraj z tytułu posiadania tej realności nie poniósł na przyszłość żadnych ani powtarzających się, ani jednorazowych wydatków.

d) w zamian za to oddaje kraj nowo nabytą realność bezpłatnie do dyspozycji rządowi na biura i mieszkanie Ministra dla Galicyi w granicach określonych pierwotną donacją hr. Mierowej oraz dochody z reszty ubikacji niezajętych na te cele.

Wszystkie wyżej przedstawione transakcje, jakie dokonane być mają, przedstawiają się po kolei, jak następuje:

1) Hr. Mierowa składa na rzecz kraju na cele kupna domu dla pomieszczenia biur i mieszkania Ministra dla Galicyi kwotę 300 000 K. w zamian za pierwotnie darowaną realność w Wiedniu przy ul. Lichtensteina Nr. 51.

2) Celem zrealizowania intencji wyrażonych w pierwotnym akcie donacji hr. Mierowej Wydział krajowy kupuje realność we Wiedniu Rennweg Nr. 1 A za

cenę 430.000 i do kontraktu kupna sprzedaży wciąga postanowienie analogiczne Art. IV. aktu darowizny, uwidoczniając je ponadto na karcie B. realności.

3) Przez to darowizna dokonana przez hr. Mierową konsumuje się i staje się bezprzedmiotową, co Wydział krajowy w odpowiednio stylizowanym dokumencie wyrazi.

4) Wreszcie zawrze Wydział krajowy z rządem umowę treści wyżej wskazanej.

Przez tę transakcję cel donacyi mimo zmiany jej przedmiotu zostaje wszechstronnie utrzymany i zabezpieczony. Pan Minister dla Galicyi oświadcza się gorąco za dokonaniem tych transakcyi i wyraża nadzieję, że przez ten sposób załatwienia sprawy ograniczą się należytości prawne do jednej należytości od przeniesienia własności realności br. Königswartera na kraj.

Komisya budżetowa uznaje również te transakcye jako korzystne dla kraju i Ministerstwa dla Galicyi i w ślad sprawozdania i wniosku Wydziału krajowego przedkłada ze swej strony następujące wnioski:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego, względnie komisji budżetowej co do zmiany przedmiotu darowizny, uczynionej przez Helenę hr. Mierową na rzecz kraju na pomieszczenie biur i mieszkanie Ministra dla Galicyi aktem notaryalnym z 2. czerwca 1902.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia od Heleny hr. Mierowej ekwiwalentu w kwocie 300.000 K. i do uznania za bezprzedmiotowy wspomnianego aktu darowizny, o ile się odnosi do realności przy ul. Lichtensteina Nr. 51 we Wiedniu.

3) Sejm upoważnia Wydział krajowy do kupna realności we Wiedniu III Rennweg Nr. or. 1 A w. h. l. 2597 położonej za cenę 430.000 K. na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi, a to w ten sposób, że powyższa cena kupna 430.000 K. pokrytą zostanie kwotą 300.000 K, ofiarowaną przez hr. Mierową i pożyczką 130.000 K. przez kraj zaciągnąć się mającą.

4) Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby w porozumieniu z c. k. Rządem i za tegoż interwencją zaciągnął pożyczkę amortyzacyjną na hipotekę realności we Wiedniu III Rennweg Nr. or. 1 A w. h. l. 2597 położonej.

5) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Rządem umowy na warunkach wyżej określonych.

Przewodniczący:

Piniński.

Sprawozdawca:

Witold Korytowski.

